

۴- مروری بر اوضاع اقتصادی برزیل

اوضاع کلی :
 ○○○○○○○○○○○○○

سرزمین برزیل بسا
 ۸/۵۱۱/۹۶۵ کیلومتر مربع وسعت بین
 ۵ درجه و ۱۶ دقیقه و ۹ ثانیه عرض
 شمالی و ۳۳ درجه و ۴۵ دقیقه و ۹ ثانیه
 عرض جنوبی قرار گرفته از شمال به
 کشورهای ونزوئلا (با ۱۴۹۵ کیلومتر
 مرز)، گویان (۱۶۰۶ کیلومتر) ،

سورینام (۵۹۳ کیلومتر) و گویان فرانسه (۶۵۵ کیلومتر) از مشرق به
 اقیانوس اطلس، از جنوب به اروگوئه (۱۰۰۳ کیلومتر)، آرژانتین (۱۲۶۳
 کیلومتر)، پاراگوئه (۱۳۳۹ کیلومتر) و بولیوی (۳۱۲۶ کیلومتر) از غرب
 به پيرو (۲۹۹۵ کیلومتر) و از شمال شرقی به کلمبیا (۱۶۴۴ کیلومتر) محدود
 می شود. این کشور پنجمین کشور بزرگ جهان از لحاظ مساحت است. حدود
 ۱۷ درصد از سرزمین برزیل برای کشاورزی مساعد و ۶۱ درصد
 آن را جنگلها فرا گرفته اند. جمعیت این کشور بر طبق سرشماری سال ۱۹۸۰

بالغ بر ۱۲۱ میلیون نفر و بر اساس برآورد سال ۱۹۸۵ به ۱۳۵/۶ میلیون نفر
 می رسد. شهرهای اصلی برزیل عبارتند از: برازیلیا، ساوپائولو
 ریودوژانیرو، بلوهوریزونته، رسیف، سالوادور، پورتوآلگرا
 (۱) (۲) (۳) (۴) (۵) (۶) (۷)

- (1)-Brasilia (2)-Sao Paulo (3)-Riode Janeiro
 (4)-Belo Horizonte (5)-Recief (6)-Salvador
 (7)-Porto Alegre ۶۰

(۱)

کوریتیبیا، آب و هوای برزیل عمدتاً " گرم و معتدل می باشد. درجهه حرارت هوادرشهر ریودژانیرو (با ارتفاع ۶۱ متر) در گرمترین ماه سال (فوریه) بین ۲۲ تا ۳۰ درجه سانتیگراد و در سردترین ماه سال (ژوئیه) بین ۱۷ تا ۲۴ درجه سانتیگراد می باشد. خشک ترین ماه در این شهر (با متوسط ۴۱ میلی متر بارندگی) در ژوئیه پرباران ترین ماه (با متوسط ۱۳۷ میلی متر) در ماههای دسامبر و ژانویه می باشد.

زبان مردم این سرزمین پرتغالی است. در این کشور سیستم متریک استفاده میشود.

پول رایج کروزادو (CZ) که نرخ متوسط آن در مقابل یک دلار آمریکا در سال ۱۹۸۷ ۶۳ کروزادو بوده است. (۲)

آمار نفوس:

۱۳۸/۶	جمعیت (به میلیون نفر - ۱۹۸۶)
۲/۳	نرخ رشد سالانه (۸۶ - ۱۹۸۴)
۳۰	نرخ تولد (در هزار)
۸	نرخ مرگ و میر (در هزار)
۷۱	نرخ مرگ و میر کودکان در فاصله ۸۵-۱۹۸۰ (در هزار)
	امید زندگی:
۶۲	برای مردان
۶۷	برای زنان
۱۶/۳	تراکم جمعیت (در هر کیلومتر مربع) در سال ۱۹۸۶
۷۲	درصد جمعیت شهری در سال ۱۹۸۴
۳۲	درصد جمعیت شاغل در سال ۱۹۸۵

ماخذ:
 (1) - Curitiba
 (2) - Exte Bank. Contry survey 1/87, Brazil

از سال ۱۵۰۰ که کشور برزیل تاسیس شد، تا کنون دورانهای پرفرازونشیبی را طی نموده است. در اواخر قرن پانزدهم، پرتغالیان حق اعمال حاکمیت بر سرزمین برزیل را در معاهده‌ای^(۱) که طرف دیگر آن کشور اسپانیا بود بدست آوردند، نخستین مهاجرانی که پاهای سرزمین گذاشتند پرتغالی‌ها بودند. و این مهاجرتها کند و تدریجی و بی‌دون خونریزی انجام می‌گرفت. همزمان با ورود تدریجی پرتغالی‌ها به این کشور، کشورهای دیگری نظیر فرانسه و هلند چشم طمع به این سرزمین دوخته و مدت‌ها مناطقی از آن را در تصرف داشتند.

وجود مناطق بکر، معادن غنی زمینهای حاصلخیز و ثروتهای دست نخورده، انگیزه اصلی استعمارگران در تسلط بر این سرزمین بسود. ردپای استعمارگران هنوز هم در کشور برزیل قابل مشاهده است. تنها اختلاف در شکل و قالب آنست، که گاهی با افول یک قدرت، قدرت دیگری در دست گیرنده این حرکت غارتگرانه می‌شده است. (جایگزین تدریجی و ترتیبی انگلیسی‌ها و آمریکاییها).

در سال ۱۸۲۲، برزیل به استقلال سیاسی دست یافت و این خود شکل جدیدی از استعمار بود. زیرا که استعمارگران دیگر ضرورتی در استیلای سیاسی بر کشور نمی‌دیدند. و این اعتقاد پیدا شده بود که وابستگی اقتصادی خود بخود وابستگی سیاسی را نیز بدنبال خواهد داشت.

(۱) - این معاهده بنام "ترده زیلاس"، (Tordesillas) معروف است. بیست کشور آمریکا لاتین، رجوع کنیده، ترجمه محمد قاضی -

جلد اول صفحه ۳۹.
(۲) - دوران شکر یک قرن تمام از ۱۶۰۰ تا ۱۷۰۰ به طول انجامید و در این مدت، برزیل بزرگترین تولیدکننده آن در جهان بود. در قرن هیجدهم برزیل تبدیل به نخستین تولیدکننده طلا و نقره به ترتیب قهوه و کائوچو شد.

از زمان استقلال تا سال ۱۹۶۴ تغییرات سیاسی متعددی در کشور رخ داده است. تا سال ۱۸۸۹ حکومت برزیل پادشاهی بود. طی سالهای ۱۸۸۹-۱۹۳۵، جمهوریهای فدراتیو متزلزلی در کشور برسر قدرت بودند و از سال ۱۹۳۵، رژیم مجدداً "عوض شد و حکومتی دیکتاتوری و فاشیستی بر روی کار آمد. جمهوریهای فدرال لیبرالی اغلب بعد از سال ۱۹۴۵ بر روی کار آمدند که در سال ۱۹۶۴ به اوج خود رسیدند. در فاصله ۶ سالهای ۱۹۶۴ تا ۱۹۸۵، نظامیان قدرت را بدست گرفته و جمهوری متمرکزی را بوجود آوردند. در سال ۱۹۸۵، غیرنظامیان رهبری کشور را در دست گرفته، و جمهوری جدید (New Republic) را بوجود آوردند که هنوز هم ادامه دارد.

شکل حکومت :

oooooooooooo

قانون اساسی سال ۱۹۶۷ هر چند که، اصلاحاتی در آن صورت گرفته، همچنان در کشور پابرجا است. دو مجلس قانونگزاری - سنا و شورا - در کشور وجود دارد.

مجلس سنا، که ۶۹ عضو دارد و دوره آن ۸ سال می باشد و مجلس شورا با ۴۷۹ عضو برای مدت ۴ سال انتخاب می شوند. رئیس جمهور و معاون او برای مدت ۶ سال توسط مجالس سنا و شورا و نمایندگان ایالات تعیین می شوند. اما اخیراً "اصلاحاتی در شرایط انتخاب ریاست جمهوری رخ داده و مدت آن به چهار سال کاهش یافته است. این دو فرد که در ۱۵ نوامبر سال ۱۹۸۶ بر روی کار آمده اند وظیفه دارند. تدوین قانون اساسی جدید را تهیه و تدوین نمایند.

جمهوری برزیل شامل ۱۲۴ ایالت، دوسرزمین فدرالی و ناحیه

فدرالی برازیلیا می باشد. هرایالتی ، مسئولین اجرایی ، مقننه و قضایی خاص خود را دارد اما در عمل فعالیت های آنها وابسته به دولت مرکزی می باشد .

دفاع :

نیروهای مسلح برزیل ، بزرگترین وقوی ترین نیروی نظامی در امریکای جنوبی است . در سال ۱۹۸۵ ، از کل نیروی های مسلح این کشور ۱۸۳ هزار نفر در نیروی زمینی ، ۴۸ هزار نفر در نیروی دریایی و ۴۵ هزار نفر در نیروی هوایی مشغول خدمت بوده اند . هزینه نیروهای مسلح در سال های ۱۹۸۱ و ۱۹۸۲ به ترتیب در حدود ۱/۶ میلیارد دلار و ۱/۸ میلیارد دلار تخمین زده شده است . (که به ترتیب ۰/۶ و ۰/۷ درصد تولید ناخالص داخلی می باشد) . ارزش کل تولیدات صنایع دفاعی این کشور در سال ۱۹۸۲ ، در حدود ۴/۵ میلیارد دلار برآورد شده است . این رقم در سال های ۱۹۸۴ و ۱۹۸۵ به ترتیب به ۵/۵ و ۵/۵ میلیارد دلار افزایش یافته است .

اوضاع کلی اقتصادی :

به تبع تحولاتی که در ساختار سیاسی برزیل از عصر استعمار تا کنون بوجود آمده ، اوضاع اقتصادی این کشور نیز دستخوش چنین نوساناتی گردیده است . در دوران استعمار (۱۸۲۲-۱۵۰۰) و در قرن اول استقلال برزیل (۱۸۲۲ به بعد) ، این کشور شاهد دورانهای پرفراز و نشیبی در صادرات خود بود ، که اولین مورد این نوسانات در صادرات شکر بچشم

می‌خورد، که در شمال شرقی کشور اطراف رسیف (Recife) و سالوادور کشت می‌شد. و دومین آنها طلا و الماس در منطقه‌ای که اکنون آنرا بنا مایالت مرکزی میناس جرایس (Minas Gerais) می‌شناسند و بلاخره قهوه که از اوایل قرن نوزدهم، کشت آن بعلت سود زیاد مضمع نظر واقع شده است.

تولید قهوه بیشترین رشد خود را در ایالت سا ئوپا ئولو و از سال ۱۸۹۰ به بعد که مهاجرین اروپایی و غالباً " ایتالیایی به این کشور سرازیر شدند، بدست آورد و در حال حاضر، با اختلاف بسیار ناچیزی جای خود را به سویا بعنوان مهمترین محصول صادراتی داده است. قلم دیگر صادرات این کشور کائوچو است، که در فاصله سالهای ۱۹۲۰-۱۸۵۰ در منطقه آمازون افزایش قابل ملاحظه‌ای در تولید آن مشاهده شده است.

اقتصاد کشور علی‌رغم دستیابی به قطبهای جدید توسعه که از حمایت‌های دولتی در شمال شرقی و در جنوب کشور برخوردار بودند، همچنان تحت تاثیر ۳ ناحیه صنعتی قدرتمند سا ئوپا ئولو، ریودو ژانیرو و بلو هوریزونت (ایالت میناس جرایس) که با یکدیگر مثلثی صنعتی را بوجود آورده اند می‌باشد. شهرها و مناطق روستائی جنوب مرکزی کشور همچنان کانون جذب مهاجران داخلی از سایر نقاط کشور، از جمله مناطق فقربزه شمال شرق می‌باشند، که همین مسئله بطور مداوم تقاوتهای سطوح درآمدی و اختلاف طبقاتی را وخیم تر نموده است. رشد ثروت در برزیل تقریباً " از سال ۱۹۶۰ با بدتر شدن الگوی توزیع درآمد و ثروت توأم بوده است. در بین سالهای ۸۰-۱۹۷۰ (پیش از سالهای رکود) سهم افراد فقیر که ۵۵ درصد جمعیت کشور را تشکیل میدادند در درآمد ملی به ۱- تقلیل یافت.

برزیل پس از رکود دهه ۱۹۳۰، حرکت بسوی صنعتی شدن را با پذیرفتن صدمات عمده به بخش صادرات قهوه، آفا زکرد، آزان تاریخ دولتهایی که به قدرت رسیدند علیرغم گرایشهای مختلف و علیرغم تفاوتهای موجود در دستمزدها و سیاستهای اجتماعی و رفاهی، توسعه صنعتی تحت هدایت دولت را از طریق سیاستهای مداخله‌گرانه و غیر رایج تعقیب نمودند. با وجود کشمکشهای مختلف در مورد اتخاذ سیاست اقتصادی ملی گرایانه، ورود سرمایه خارجی به بخش صنعت کاملاً مورد استقبال قرار گرفت. خصوصاً "از دهه ۱۹۵۰، قدرت روبه افزایش دولت در اقتصاد، امکان استفاده از سرمایه‌گذاریهای مشترک، مناسب سرمایه‌های و انتقال تکنولوژی در کشور را به وجود آورد.

مشخص‌ترین ویژگی توسعه اقتصادی برزیل در سالهای اخیر، تعقیب الگوی دخالت و کنترل دولت در دستیابی به افزایش بیش از حد ظرفیتهای بویژه در صنایع انرژی، صنایع سنگین و کالاهای سرمایه‌ای بوده است. در اثر این سیاست مداخله‌گرانه و همچنین وجود بازار بزرگ داخلی و منابع طبیعی گسترده و فراوان، کشور بر سرعت توسعه یافتگی و مشخصاً "رشدی دوره‌ای در دهه‌های اخیر داشته است. در خلال سالهای ۱۹۴۷ تا ۱۹۸۰ بطور متوسط نرخ رشد سالانه معادل ۷ درصد بوده است. این رشد در مجموع شامل رشد دوره‌هایی است که کشور مواجه با رشد سریع و استثنایی سالهای (۶۶-۱۹۵۵ و ۱۹۷۴-۱۹۶۷) از یک طرف، و دوران رکود شدید (۶۷-۱۹۶۱) از طرف دیگر بوده است. از سال ۱۹۸۱ کشورها یک رکود که از نظر شدت با سالهای ۶۷-۱۹۶۱ برابر بود و علت آن را می‌توان در تورم مارپیچ و گسترش سریع بدهیهای خارجی جستجو کرد، مواجه شد.

متوسط نرخ رشد سالانه تولید ناخالص داخلی (GDP) در برزیل در بین سالهای ۸۰-۱۹۷۶، ۶/۹ درصد بوده است، که این نرخ در سال ۱۹۸۱ به ۱/۶- درصد کاهش یافت. در سال ۱۹۸۲، ۹/۵ درصد، در سال ۱۹۸۳ به ۳/۲- درصد و در سال ۱۹۸۴ این نرخ بهبود یافته و به ۴ درصد رسید. در این مدت نرخ تورم از مرز ۲۰۰ درصد در سال، گذشته و قرضه ملی (Natuibał Debt) به بیش از ۱۰۰ میلیارد دلار افزایش یافت. با وجودیکه تولید ناخالص داخلی واقعی از سال ۱۹۸۱ در مجموع رشدی نداشته است، رشد جمعیت از یک نرخ ثابت ۲/۲۵ درصدی در سال برخوردار بوده است. طی این مدت، افزایش جمعیت که در اواسط سال ۱۹۸۴ به ۱۳۲ میلیون نفر رسید، سبب کاهش قابل توجهی در تولید ناخالص داخلی سرانه گردید. ۱۰ سال حکومت نظامی (۸۵ - ۱۹۶۴) شاهد تکمیل روندی بود که برزیل را بعنوان یک قدرت صنعتی در جهان معرفی نماید. هرچند این کشور پیش از کودتای ۱۹۶۴ نیز در مسیر خود بخوبی پیش مو رفت. ساختار صادراتی متنوع و پیشرفته گردیده و هم اکنون در زمینه صادرات کالاهای صنعتی سهم بیشتری را بخود اختصاص داده است. تولیدات کشاورزی هنوز سهم عمده‌ای در مجموع صادرات دارد. قهوه بعنوان یک محصول سنتی در این کشور بر سر بردست آوردن مقام اول در صادرات با سویا - که شامل فرآورده‌های آن نیز می‌شود و توسعه چشمگیری را از اواسط دهه ۱۹۶۰ آغاز کرده است - در رقابت می‌باشد. این دو محصول هر کدام حدود ۱۵ درصد از صادرات کشور را تشکیل می‌دهند. سومین محصول صادراتی عمده برزیل سنگ آهن است که تولید آن در ۲ سال گذشته افزایش قابل توجهی داشته و سرمایه‌گذاری معتنا بهی در آن شده است.

ی
 اقلام دیگر صادراتی که در رده‌های بعدی قرار دارند، مجموعه‌ای از محصولات کشاورزی، نظیر گوشت، شکر، آب پرتغال (که هم اکنون برزیل

بزرگترین صادرکننده آن در جهان است) کا کا ئو و تنباکومی باشد. اما در حال حاضر کالاهای صنعتی حدود ۵۵ درصد صادرات برزیل را تشکیل می دهند. در صدر این کالاهای تجهیزات و قطعات حمل و نقل است که به لحاظ ارزش، با محصولات اولیه ای که در صدر صادرات کشور قرار دارند (قهوه - سویا - سنگ آهن) رقابت می کنند. این گروه از محصولات بطور جداگانه سهمی بین ۴ تا ۶ درصد کل ارزش صادرات را بخود اختصاص داده اند که به ترتیب اهمیت عبارتند از: مشتقات نفتی، فرآورده های فولادی، مواد شیمیایی، ماشین آلات، کفش و کالاهای چرمی. ترکیب صادرات برزیل بدلیل تغییرات ساختاری درازمدت در اقتصاد و ایجاد تحولات داخلی و خارجی که بنوبه خود تعیین کننده تغییرات مشخص در سهم محصولات ویژه از نظر حجم و ارزش سالانه در کوتاه مدت می باشد، سرعت در حال تغییر است. مهمترین پیام در کودا خیر در برزیل توسعه بسیار سریع صادرات بوده است. بخصوص پیشرفت سریع در صادرات کالاهای ساخته شده (که در سال ۱۹۸۵، ۴۴ درصد مجموع صادرات را تشکیل میداده است و کاهش شدید واردات (که عمدتاً "بدنبال افزایش تولید نفت و کالاهای جانشینی آن صورت گرفته است) موجب افزایش مازاد تجاری که انتظار می رفت در سال ۱۹۸۴، ۱۲/۵ میلیارد دلار بالغ گردد لیکن این مازاد در سال ۱۹۸۴ تنها به سطحی حدود ۷ میلیارد دلار رسید. با وجود کسریهای مداوم در ترازی پرداختها، این مازاد تجاری فشار ناشی از بدهیها را تا حدودی کاهش داده است.

سطح قیمتها و دستمزدها :

oooooooooooooooooooooooooooo

درده سال اول حکومت نظامی (۷۳-۱۹۶۴)، متوسط قیمتهای

مصرفی از نرخ رشد کاهنده‌ای برخوردار بوده، بطوریکه از ۹۳/۳ درصد مربوط به سال ۱۹۶۴ به ۱۴/۳ درصد در سال ۱۹۷۳ رسید. اما از آن به بعد، این نرخ روند فزاینده‌ای بخود گرفت، بطوریکه در سال ۱۹۸۵ به رقم بالای ۲۲۶/۹ درصد رسید. علل اصلی این افزایش را می‌توان ناشی از افزایش تقاضای داخلی، گسترش قابل توجه عرضه پول، افزایش شدید هزینه‌های مالی و قیمت انرژی، به‌علاوه مشکلاتی که در رابطه با عرضه مواد غذایی وجود داشت دانست. در طبقه بندی قیمت کالاها و خدمات مصرف کننده از سال ۱۹۸۵، هزینه مواد غذایی، ۲۶۵/۹ درصد، هزینه مسکن ۲۰۹/۸ درصد، پوشاک ۲۹۶/۷ درصد، هزینه انرژی شامل: بنزین ۱۷۶/۳ درصد، گاز و فیل ۱۷۸/۴ درصد، انرژی الکتریکی ۲۱۸/۳، فولاد ۲۰۲/۶ درصد، ماشین آلات ۲۱۶/۱ درصد و مواد ساختمانی ۳۴۳/۲ درصد افزایش داشتند.

دولت‌های وقت بمنظور کنترل سطح قیمت‌ها، با انجام اقداماتی سعی در جلوگیری از افزایش سریع قیمت‌ها بنفع مصرف کنندگان نمودند، لیکن کمبود مواد غذایی و فشار هزینه‌های مالی در تقاضای داخلی تاثیر خود را آنچنان گذاشته بود که اقدامات فوق نتواند چندان موثر واقع شود.

سطح دستمزدها نیز به تبعیت از سطح قیمت‌ها همواره دچار نوسان بوده است. از سال ۱۹۷۸ دستمزدها حداقل دوبرابر در سال تعدیل می شدند، اما نرخ تورم آنقدر بالا بود که تاثیر شدیدی بر روی دستمزدهای واقعی می‌گذاشت. دستمزدهای واقعی در سال ۱۹۸۳، ۱۶/۲ درصد کاهش داشت، ولی در سالهای ۱۹۸۴ و ۱۹۸۵ بترتیب ۱۶/۱ درصد، ۲۲/۹ درصد افزایش یافت. بررسیهای اخیر نشان میدهد که دستمزدهای واقعی بین سالهای ۱۹۸۶ و ۱۹۸۷ حدود ۴۸/۴ درصد کاهش داشته

(۱) - هفته نامه اتاق بازرگانی و صنایع و معادن ایران، شنبه ۶۷/۱/۲۷

است. دولت‌ها بمنظور جلوگیری از کاهش دستمزدهای واقعی اقداماتی انجام دادند. از جمله اقدامات این دولت‌ها در خصوص جلوگیری از کاهش دستمزدهای واقعی این بود که اجازه دادند حقوق‌ها و دستمزدها حداقل بمیزان ۶۰ درصد شاخص تعدیل‌کننده قیمت‌های مصرف‌کننده افزایش یابد. که این امر تا حدودی موثر واقع شد.

حداقل دستمزد قانونی که در مارس ۱۹۸۶ به تصویب رسید - / ۸۰۴

گرو زادودر ماه بود.

ویژگیهای اصلی بودجه دولت

oooooooooooooooooooooooooooo

یکی از ویژگیهای اصلی که خود عامل بی‌ثباتی مالی برزیل است. کسریهای بودجه دولت و تا مین این کسریها از منابعی که غالباً " تورم‌زاهستندمی باشد. تا پایان سال ۱۹۸۵ سه نوع بودجه جداگانه در برزیل وجود داشت

الف- بودجه مالی

بخش عمده‌ای از بودجه مالی بوسیله مالیات‌ها گردآوری می‌شوند. این کار توسط خزانه‌داری صورت می‌گیرد. مالیات بردرآمد سالهای اخیر بمیزان قابل ملاحظه‌ای افزایش یافته است. ارزش واقعی این افزایش برای سال ۱۹۸۲، ۱۱/۶ درصد، سال ۱۹۸۳، ۱۲/۷ درصد، سال ۱۹۸۴، ۵ درصد و سال ۱۹۸۵، رقم بالای ۱۷ درصد بوده است. علاوه بر مالیات بر درآمد، سایر درآمدهای مالیاتی نظیر مالیات بر عملیات مالی و مالیات بر پروژه‌های صنعتی است.

(1)-The Financial operations tax

درآمدهای مالیاتی اخیربستگی به عملکرد فعالیتهای اقتصادی کشور دارد بطوریکه در سالهای ۱۹۸۲، ۱۹۸۳ و ۱۹۸۴ به ترتیب ۷/۲، ۱۵ و ۱۷ درصد کاهش داشته، لیکن در سال ۱۹۸۵، ۲۴/۲ درصد افزایش یافته است. قابل توجه است که، بودجه مالی کشور معمولاً از مزایای دیرخوردار بوده است.

ب- بودجه سازمان های دولتی

این بخش مربوط است به هزینهها و بدهیهای ۵۶۰ شرکت دولتی که تاکنون بیشترین بودجه را بخود اختصاص داده اند و تقریباً هزینه و درآمدی معادل دو برابر بودجه مالی دولتی دارد. تا سال ۱۹۸۳ تلاش دولت در جهت کاهش هزینهها تا حدودی مثبت بود، لیکن در فاصله سالهای ۸۶ - ۱۹۸۳ با کاهش حجم کمکها و سرمایه گذاریهای ثابت، دولت کنترل شدید و بی سابقه ای را بر این شرکتها اعمال نمود. میزان بودجه صنعتی از اواسط دهه ۶۰، ۱۹۷۰، همواره تحت تاثیر عملکرد دولت های متعدد بمنظور حمایت از رشد های متفاوت اقتصادی بوده است. از زمانی که شرکتهای دولتی بزرگ مجبور به اخذ وامهای سنگین از خارج شدند، چنان درآمد این بدهیها افتادند که هر فوریه سال ۱۹۸۳ افزایش قابل ملاحظه این وام ها موجب تنزل ارزش پول کشور (کروزیرو) گردید. در سال ۱۹۸۲ هزینه سرمایه گذاری دولت نسبت به کل هزینههای دولتی ۳۶/۵ درصد، در سال ۱۹۸۳، ۳۱/۲ درصد، در سال ۱۹۸۴، ۲۸/۶ درصد و در سال ۱۹۸۵ به ۲۴/۵ درصد کاهش یافت.

ج - بودجه پولی :

این بودجه که بیشتر بمنظور هدایت اعتبارات به بخش کشاورزی طراحی شده بود در عین حال به برنامه های صادراتی و بخش

انرژی نیز اختصاص می‌یافت . همچنین از این بودجه دراموری نظیـــــ
کمک به تولیدکنندگان الکل از نیشکر، سو بسید گندم ، سو بسیدهایی
در نرخ بهره وامهای کشاورزی وبا پرداخت وامهای شرکت دولتی استفاده
می شد .

حجم و ترکیب ذخایر ارزی و غیرارزی:
oooooooooooooooooooooooooooooooooooo

ذخایر برزیل در اثر بحران سال ۱۹۸۲ ا بشدت کاهش یافت اما
بهبود مجدی در حدود /۵۰۰ میلیون دلار در سال ۱۹۸۳ بدست آورد که بخشی از
آن در افزایش تولید طلا و بخش دیگر در اثر ورود مجدد سرمایه خارجی
بداخل کشور بوده است . اجرای طرح سهمیه ارزی در فوریه سال ۱۹۸۳ نیز به
بهبود وضع ذخایر کمک نمود . در سالهای ۱۹۸۴ و ۱۹۸۵ ، خرید طلا ورود ارز
معتبر بداخل کشور فرصتی به بانک مرکزی داد تا ذخایرش را مجددا "تکمیل
نماید در سال ۱۹۸۳ ا حجم کل ذخایر کشور بالغ بر ۴/۴ درصد ارزش کالاها و
خدمات صادر شده گردیده بود . این نسبت در سال ۱۹۸۴ به ۴/۳ درصد افزایش
یافت و در پایان سال ۱۹۸۵ به سطح ۳۸/۳ درصد رسید . تا پایان سال ۱۹۸۴ ا جمع
کل ذخایر ارزی و غیرارزی کشور بالغ بر ۱۱۹۹۶ میلیون دلار بود که در سال
۱۹۸۵ به ۱۱۶۱۰ میلیون دلار کاهش یافت .

بدهیهای خارجی :
oooooooooooooooooooooooooooo

بدهی خارجی برزیل در دودهه ۱۹۷۰ و ۱۹۸۰ ، بدلیل فشارهای
که مسئولین برای بدست آوردن رشد اقتصادی وارد آورده اند بـــــ
فشارهایی که بر ترا پرداختها در اثر شوکهای نفتی ۷۴-۱۹۷۳ و ۷۹-۱۹۷۸

واحد: (میلیون دلار)

۱۹۸۵	۱۹۸۴	۱۹۸۳	۱۹۸۲	۱۹۸۱	۱۹۸۰	۱۹۷۵	۱۹۷۰	۱۹۶۵	۱۹۶۰	۱۹۵۵	۱۹۵۰	نظارتی و غیرارزی:
۱۰۶۰۵	۱۱۵۰۸	۴۳۵	۳۹۲۸	۶۶۰۴	۵۷۶۹	۳۹۸۰	۱۱۲۲	۴۲۱	۵۸	۱۶۸	۳۴۸	کل ذخایر بیغیر ارز طلا
۱	۱	-	-	۴۵۳	۳۸۲	۱۹۱	۶۲	-	-	-	-	حق برداشت مضمون (SDR)
-	-	-	۳۸۷	۲۶۴	۳۴۴	۱۳۴	۱۱۷	-	-	-	-	سهیمه در صندوق بین المللی پول
۱۰۶۰۴	۱۱۵۰۷	۲۳۵	۳۶۴۱	۵۸۸۸	۵۰۴۱	۳۶۵۳	۹۶۳	۴۲۱	۵۸	۱۶۸	۳۴۸	ارز خارجی
۳/۱۰	۱/۲۷	۰/۵۴	۰/۱۵	۲/۲۰	۱/۸۸	۱/۳۳	۱/۳۹	۱/۸	۸/۲۰	۹/۲۳	۹/۰۹	طلا: وزن (میلیون اونس)
۱۰۰۴	۴۸۸	۳۰۷	۶۵	۹۰۵	۱۱۲۳	۵۶	۴۵	۶۳	۲۸۷	۳۳۳	۳۱۸	طلا: ارزی

جدول شماره ۱-

IMF, International Financial Statistics, 1987.

منابع:

وارد آمد، بشدت افزایش یافت و این در حالی بود که سیاست افزایش پس انداز و ایجاد یک سیستم مالیاتی کارآمدتر با شکست مواجه شده بود. افزایش نرخ بهره جهانی نیز یکی دیگر از علل تشدید بحران بدهیها بود.

میزان بدهی برزیل در سال ۱۹۸۴ به رقم ۹۹۷۶۵ میلییون دلار رسید که ۹۱۰۹۱ میلییون دلار آن ثبت شده و ۸۶۷۴ میلییون دلار دیگر ثبت نشده (۱) بود. در پایان سال ۱۹۸۵ ارون دروبه افزایش بدهیها تا سال ۱۹۸۴، قدری متوقف شد و جمعا " به ۹۹۶۴۸ میلییون دلار رسید، که از این میزان، ۹۲۱۱۲ میلییون دلار ثبت شده و ۷۵۳۶ میلییون دلار ثبت نشده بوده اند. بر اساس سند رسمی وزارت دارائی برزیل بدهی این کشور تا پایان سال ۱۹۸۷ به رقم ۱۲۵ میلیار دو ۶۴۲ میلییون دلار رسیده است، که از این مبلغ ۱۰۷ میلیار دو ۴۴۶ میلییون دلار آن مربوط به بدهی ثبت شده در از مدت و مابقی بصورت وام کوتاه مدت است، که مهلت بازپرداخت و امهای کوتاه مدت ۳۶۰ روز است. بدهی بانکهای خصوصی در پایان سال ۱۹۸۷ افزونی یافته و از ۶ میلیار دو ۹۵۲ میلییون دلار مربوط به سال ۱۹۸۶ بیشتر شده است. ضمنا " بدهی بخش عمومی از ۳۲ میلیار دو ۸۳۸ میلییون دلار در سال ۱۹۸۶ به ۳۶ میلیار دو ۹۴۲ میلییون دلار افزونی یافته است. همچنین میزان بدهی بانکهای برزیلی مستقر در کشورهای خارجی مبلغ ۸ میلیار دو ۲۸۰ میلییون دلاری باشد.

عدم توانایی برزیل در بازپرداخت اصل و فرع بدهیها، این کشور را ناچاراً " وارد مذاکره با سازمانهای مالی بین المللی، از جمله

- (۱) - بدهیهای ثبت نشده شامل اعتباراتی که شرکت نفت دولتی برزیل (پتروبراس) برای واردات نفت دریافت کرده بود، بعلاوه بدهیهای بانکهای بزرگانی برزیل میباشد.
- (۲) - خبرگزاری جمهوری اسلامی - خیرها و گزارشهای اقتصادی -

صندوق بین المللی پول جهت اخذ وام می نمود. از ژانویه سال ۱۹۸۳ در یک یادداشت تفاهم با صندوق بین الملل پول مقرر شد که برزیل یک وام ۵/۴ میلیارد دلاری را بمدت سه سال دریافت نماید. همچنین طلبکاران بانکهای بازرگانی کشور موافقت نمودند که علاوه بر تعویق مهلت بازپرداخت ۵ میلیارد دلاری بدهی آنها، یک وام ۶/۵ میلیارد دلاری جدید را نیز تصویب نمایند. این وامها همگی بمنظور جبران بهره‌های عقب افتاده و بازپرداخت وامهایی که مهلت آنها سپری شده بود صورت گرفت. ناتوانی برزیل در دستیابی به کلیه اهدافی که با صندوق موافقت نموده بود، منجر به ارائه موافقتنامه‌های متعدد بعدی، پس از اولین موافقتنامه در سال ۱۹۸۳ گردید، که همگی حاکی از اوج بحران بدهی‌های این کشور و مصائب و مشکلات جانبی آنست.

ترکیب بدهیها از زمان بحران سال ۱۹۸۲ تغییرات مهمی یافته است. سهم بدهی بانکهای خارجی و داخلی خصوصی کاهش یافته، در حالیکه سهم سازمانهای چندجانبه (Multilateral Organization) و دولتی افزایش یافته است. در دسامبر سال ۱۹۸۳ بخش عمومی ۷۴/۱ درصد از وامهای میان مدت و دراز مدت را به خود اختصاص داده بود. این رقم در اواسط سال ۱۹۸۵ به ۷۹/۸ درصد افزایش یافت. شرکتهای دولتی در حدود ۷۶ درصد از وامهای بخش عمومی را به خود اختصاص داده‌اند. از آنجا که سهم روبه افزایش از بدهیها (۷۸/۵ درصد در سال ۱۹۸۵) از نرخهای بهره‌شناور (عمدتاً "از نرخ پیشنهادی بین بانکی لندن) تبعیت می نمود. کشور را بمیزان زیادی نسبت به تغییرات نرخ بهره آسیب پذیر می کرد. اما کاهش تفاوت بین نرخ اولیه و نرخ پیشنهادی بین بانکی منسوسدن (Libor) به کاهش فشار بر ترازپرداختها از سال ۱۹۸۴ کمک نموده است.

(1) - Libor: London Inter bank offer rate

جدول شماره ۲ -

واحد: (میلیون دلار)

کُل بدهی خارجی :	۱۹۸۰	۱۹۸۱	۱۹۸۲	۱۹۸۳	۱۹۸۴	(۱) ۱۹۸۵
کُل وام شامل: پرداخت نشده (ثبت شده)	۵۳۸۹۷	۶۱۴۱۱	۷۰۱۹۸	۸۱۳۱۹	۸۸۲۶۱	(۲) ۹۳۱۱۲
صندوق بین المللی پول	-	-	۵۴۴	۲۶۴۸	۳۶۲۳	۳۸۴۶/۳
کمکهای امریکا (وامهای بیرونی ماهی) تامین مالی واردات شامل: الف - اعتبارات چندجانبه	۵۱۱	۵۲۹	۵۱۹	۵۰۷	۴۲۲	۴۴۲/۴
ب - اعتبارات دو جانبه	۲۴۸۴	۳۵۸۳	۳۸۴۷	۴۳۲۴	۵۳۲۶	۵۹۸۵/۵
ج - سایر اعتبارات	۵۶۵۰	۵۸۹۴	۵۹۸۳	۷۵۱۳	۶۸۸۰	۶۳۴۰/۹
وامهای مالی (۳)	۳۷۸۱۹	۴۴۹۸۴	۵۲۹۱۶	۵۹۶۳۳	۶۴۲۸۹	۶۶۴۴۹/۶
کُل بدهی دولتی شامل: الف - بخش صنایع دولتی	۲۸۵۰۰	۳۳۲۴۵	۳۷۹۶۸	۴۷۷۷۸	۵۳۰۴۲	-
ب - استهلاك	۶۶۸۹	۷۴۹۶	۸۲۱۵	۱۰۳۷۵	۳۹۵۷	(۲) ۹۷۱۸
ج - بهره	۶۳۱۱	۹۱۶۱	۱۱۳۵۲	۹۵۵۵	۱۰۲۰۳	(۲) ۱۰۴۰۰
د - نرخ اصل و فریبدهی	۶۵	۷۲	۹۷	۹۱	۲۵/۳	۴۴/۱
ه - سهام و امهات اعطائی از وامهای دولتی پرداخت شده	۴/۱	۳/۴	۳/۲	۲/۵	۱/۹	۱/۴
سهام وامهای خارج از کشور	۶۱/۲	۶۷/۳	۶۹/۶	۷۶/۵	۷۴	(۴) ۷۸/۵

۳۱ مارس ۱۹۸۵

۱- معدمتانی

۲- قانون وامهای ۱۹۶۳ اعتبارات همالهای هستند که یک بانک خارجی به یک بانکی برزیلی داده است تا آنها را به یک وام گیرنده در برزیل منتقل نماید و با بانک مرکزی ضمانت می کند که ارزش لازم را در موقع سررسید وام فراهم نماید.

۳- قانون وامهای ۱۹۳۱ اعتبارات همالهای هستند که بانکی خارجی به شرکتهای با مالکیت داخلی در برزیل واگذار می نماید و هیچگونه ضمانتی از طرف بانک، مبنی بر فراهم نمودن ارزش لازم در صورت سررسید وام وجود ندارد.

۴- از این مقدار، ۱۵/۱ درصد نرخ اولیو ۹/۲ درصد بر اساس نرخ پیشنهادی بین بانکی لندن (libor)

EIU, Country profile, 1986-87

مأخذ: